

Emma Vilarasau

"Fedra reuneix desig i culpa en un mateix personatge"

PERE TORDERA

No para d'encadenar èxits i elogis sobre la seva plenitud interpretativa. Amiga dels reptes i al·lèrgica a la repetició, s'estrena en el vers amb el mític personatge reinterpretat per Racine.

Qui és Fedra?

Fedra és una dona que desitja qui no ha de desitjar, Hipòlit, el fill del seu marit, Teseu, un personatge importantíssim en l'obra. El desig és l'única cosa que no podem triar. El podem domar, el podem obviar, podem anar al psicòleg per tractar-lo, podem fer veure que no existeix. Però no pots triar qui desitges.

I el desig pot ser molt perillós.

Potser és la primera obra que parla obertament del desig de la dona, i Fedra és una dona que desitja amb molta força, però també parla de la culpa. Parla de com la culpa no et deixa respirar i si no ets capaç de resoldre-la et condueix a la mort. Fedra reuneix desig i culpa en un mateix personatge.

Però el sentiment de culpa en Fedra ens és curiós avui.

Sí, perquè ella se sent culpable sense haver comès cap acte, sense haver consumat res. Tan sols pel fet de desitjar el fill

del seu home ja se sent com un monstre i té ganes de morir. Avui en dia hauries d'haver-ho consumat, ser adúltera, per sentir-te tan malament.

El teu és un paper molt llarg, i a més en vers.

Sí, tinc uns 1.200 versos, més o menys. I la força que tenen la paraula i el vers en aquesta obra ens han obligat als actors a buscar un difícil equilibri. La paraula va primer que les emocions. És com si la paraula anés rodolant per una muntanya i anés arrossegant les emocions, mai al revés. La paraula ha d'arribar tan neta com sigui possible. Però no som rapsodes que recitem, som actors, i hi ha d'haver vida en les paraules. M'ha agradat molt fer aquest treball.

¿Mai t'havies trobat amb una exigència semblant?

Mai havia fet un espectacle en vers. És com una partitura molt rígida, i això vol dir que l'actor hi ha de dedicar més temps, has d'aprendre la pulsio de les paraules i interioritzar-la per després oblidar-te'n. És un treball apassionant.

Vau fer una primera lectura de l'obra al juliol. Com ha evolucionat la teva relació amb el personatge?

Som una companyia molt disciplinada, estic encantada, mai havia coincidit en teatre amb la Mercè Sampietro, ni amb el Lluís Soler ni el Xavier Ripoll. Abans dels assajos, cadascú va fer molt treball pel seu compte a partir del que el Sergi ens havia marcat en aquella primera lectura. Jo he tingut una estreta convivència amb el personatge, m'agrada arribar als assajos amb la feina feta, que no vol dir només amb la lletra sabuda sinó amb el personatge analitzat i entès i amb una proposta.

Com vius el procés d'assajos?

Assajar és la part més creativa de l'actor, on hi ha les grans alegries i els grans patiments, el moment del risc i el més torturat, el temps d'anar acumulant i simplificant. Per a un actor, fer un bon producte vol dir combinar densitat i simplicitat. Es tracta de posar molt i netejar molt, amb la qual cosa el personatge va agafant gruix i densitat. M'agraden els assajos perquè hi descobreixes coses que potser no has fet mai. | **BELÉN GINART**

ESCENES

Véns de fer amb gran èxit *Els dies feliços* de Beckett, una aposta personal. Com t'arriba aquesta *Fedra*?

També la vaig anar a buscar jo. A l'obra *Barcelona* deia un fragment de Fedra en francès, això em va portar a llegir l'obra sencera, cosa que no havia fet des que anava a l'Institut del Teatre. Em va semblar un text meravellós, amb un vers meravellós, i vaig pensar que m'agradaria fer-la.

¿Et vas enamorar de l'obra per la paraula abans que pel personatge?

Curiosament, el que primer em va agradar de *Fedra*, llegida en francès, va ser la potència de les paraules: són clares, directes, són acció. Al personatge hi vaig entrar després, i l'obra encara em va agradar més.

I vas trobar les complicitats necessàries per fer-la.

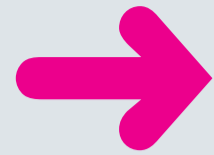
Sí, el Borja Sitjà em va trucar quan preparava la seva primera temporada al capdavant del Romea i li vaig fer la proposta, conscient que *Fedra* no és una

→ *Fedra*, de Jean Racine → Traducció i direcció Sergi Belbel. Amb Emma Vilarasau, Mercè Sampietro, Lluís Soler, Xavier Ripoll → Teatre Romea (Barcelona). Del 20 de gener al 15 de març

obra gaire comercial, però em va dir que li semblava perfecte programar-la. Li estic molt agraïda, i també al Sergi Belbel, que l'ha dirigit.

Repeteixes amb ell després d'*Els dies feliços*.

Sí. Quan el vaig anar a buscar perquè em dirigís en aquella obra ja sabia que el Sergi és beckettian fins a l'arrel. El que no sabia és que *Fedra* va ser el seu treball de final de carrera i que no es volia morir sense dirigir-la.

LA TRIA DEL PLAY

DIMARTS MÀGIC AMB WAYNE HOUCHIN

LA SECA (BARCELONA)

El nord-americà Wayne Houchin, un dels il·lusionistes més populars del món, especialista en escapisme i prediccions, protagonitza un dels dimarts màgics més esperats de la temporada a La Seca.

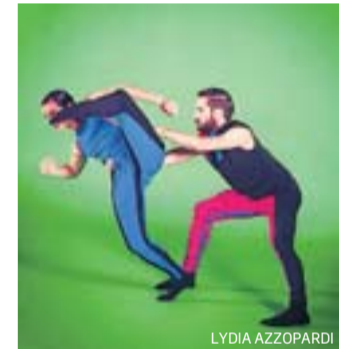
→ Dimarts 20

'FOOT-BALL' TNC (BARCELONA)

El ballari i coreògraf Cesc Gelabert s'inspira en les millors jugades de la història del Barça en un insòlit espectacle que agermana futbol, dansa i materials audiovisuals.

→ Del 22 de gener a l'1 de febrer

'SERENATA PARA UN PAÍS SIN SERENOS'

LA SECA (BARCELONA)

L'estrena d'aquesta obra forma part de l'homenatge als 20 anys d'una companyia imprescindible, Hongaresa de Teatre, que La Seca organitza conjuntament amb la Sala Beckett.

→ Del 21 al 31 de gener

'MI GRAN OBRA' TEATRE LLIURE (BARCELONA)

Davant l'escassetat de mitjans, imaginació. Però mai rebaixar l'ambició. Amb aquesta premissa, David Espinosa ha inventat el més magnànim dels muntatges, i l'ha materialitzat a petita escala.

→ Del 20 al 25 de gener

'EL LLARG DINAR DE NADAL'

CÍRCOL MALDÀ (BARCELONA)

Un emotiu recorregut per la història d'una família al llarg de 90 anys sintetitzats en els corresponents àpats nadalencs. I un exitós muntatge que torna al Maldà per aclamació popular.

→ A partir del 22 de gener